

ZLATÍ PARAŠUTISTÉ

**NA ARMÁDNÍM MISTROVSTVÍ SVĚTA OVLÁDLI HODNOCENÍ
DRUŽSTEV A TÝMOVOU PŘESNOST PŘISTÁNÍ**

ARMÁDNÍ MISTROVSTVÍ SVĚTA CISM V PARAŠUTISMU: DUKLÁCI ZÍSKALI DVĚ ZLATÉ A JEDNU BRONZOVOU MEDAILI! PŘEKONALI I DVA SVĚTOVÉ REKORDY

Na 46. mistrovství světa CISM v maďarském Szolnoku budou parašutisté Dukly Prostějov vzpomínat hlavně v dobrém. Domů si přivezli dvě zlaté a jednu bronzovou medaili. „Mohlo to být ještě lepší, ale i tak jsme velmi spokojeni. Překonali jsme rovněž dva světové rekordy, což se vůbec nečekalo,“ prohlásil při hodnocení trenér kapitán Libor Jiroušek.

Nejcennější kov získali jeho svěřenci v celkovém hodnocení družstev a týmové přesnosti přistání, třetí místo přidal v individuální akrobacii praporčík Miloslav Kříž.

Obě prvenství dukláků byla naprosto dominantní, a to i v konkurenci silné Číny či Německa. „Překvapilo to tady úplně všechny. Už po osmi kolech jsme věděli, že jsme pokořili civilní světový rekord (22 cm) v týmové přesnosti přistání. Po deseti kolech jsme navíc vytvořili nový civilní rekord v týmech (0+2 cm),“ objasnil kouč význam dosažených výkonů, jež znamenaly dvojitý zápis do rekordních tabulek parašutismu.

Absolutně nečekaným byl Křížův bronz. „Asi se divil i on sám,“ usmíval se Jiroušek. Velmi tomuto výsledku napomohlo únorové soustředění ve Spojených státech, kde se prostějovští parašutisté zaměřili výhradně na tuto náročnou disciplínu. „Miloš v ní udělal ohromný pokrok. Věřil si víc a víc. Povedlo se mu to tady. Na třetí místo se vytáhl posledním seskokem.“

Blízko k pódiu měl i nadrotmistr Petr Chládek v individuální přesnosti přistání a mezi juniory rotmistr Oldřich Zbírál. Prvně jmenovaný bohužel při shodném bodovém zisku se dvěma soupeři

nezvládl závěrečný tiebreak, v rozskoku vypadl jako první a skončil čtvrtý. „Přesnost je vždycky loterie. Jde o proměnlivou disciplínu. Hodně záleží na počasí a aktuální formě. Můžete mít štěstí i smůlu. V této konkurenci je jeho umístění velmi pěkným výsledkem,“ poznamenal kouč. Stejně dopadl ve své kategorii Zbírál. „Ještě před posledním kolem figuroval na prvním místě. Kdyby to dotáhl, měl by jistou medaili i v celkovém pořadí. Ale je to sport.“

Ve skupinové akrobacii obsadili dukláci sedmou pozici. „Předvedli jsme dobrý standard. Prvních pět míst obsadí vždy týmy, které se věnují pouze této disciplíně. Předstihli nás tak pouze šestí Němci.“

V Szolnoku se skákalo ve velkých vedrech, což na jednotlivce kladlo zvýšené nároky na celkovou připravenost. Jak technickou, tak psychickou. „Teploty se pohybovaly kolem 36 stupňů. Musíte se pořád udržovat v kondici, doplňovat tekutiny. Akrobatická kombinéza navíc vůbec nepropouští vzduch. Vydržet v ní do seskoků navíc někdy trvá i delší čas. Kluci se s tím prali velmi dobře,“ chválil Jiroušek. V historii armádních MS (od roku 1992) tak Česká republika rozšířila bohatou medailovou sbírku na 17 zlatých, 26 stříbrných a 16 bronzových medailí.

Duklu na světovém šampionátu reprezentovali nadrotmistr Bonifác Hájek, praporčík Miloslav Kříž, nadrotmistr Petr Chládek, poručík Ondřej Žák, nadporučík Oldřich Šorf, kameraman praporčík Jakub Pavlíček a mezi juniory rotmistr Oldřich Zbírál.

Text: Pavel Král (ASC Dukla),
foto: ASC Dukla

V Szolnoku byli prostějovští parašutisté silní ve všech disciplínách.

KRÁTCE ▼

ÚSPĚCHY DUKLY NA MEZINÁRODNÍ SCÉNĚ

Vodní slalomář Jakub Krejčí se stal vicemistrem světa v kategorii do 23 let. V Liptovském Mikuláši scházelo kajakářů Dukly po čisté finálové jízdě na vítězného Anatolea Delassuseho z Francie pouhých pět setin vteřiny. Mezi ženami se ziskem bronzu blýskla kajakářka Kateřina Beková. Ta brala 3. místo rovněž v kayak crossu stejně jako Matyáš Novák v kategorii mužů.

Kajakářky Barbora Betlachová, Kateřina Zárubová, Štěpánka Sobíšková a Adéla Házová (obě Dukla) si na mistrovství světa U23 v rychlostní kanoistice vyjely v Plovdivu v kategorii K4 stříbrné medaile. Krátce před tím vybojovaly ve stejném složení ve slovenském Zemniku titul mistryň Evropy.

Čeští orientační běžci vystoupali na čtvrté místo ve sprintových štafetách na mistrovství světa, ve skotském Edinburghu jim na medaili chybělo 24 vteřin. K výbornému výsledku pomohli i dva

běžci armádního centra Tereza Janošiková a Tomáš Křivda. „Velké pódium je vždycky pecka, čtvrté místo je paráda,“ komentovala povedený závod Janošiková.

Dráhařka Gabriela Bártová se na evropském šampionátu jezdců kategorie U23 v německém Cottbusu blýskla bronzem ve vylučovacím závodě.

Kajakáři do 23 let Michal Kulich s Jakubem Remutou vylovili ve slovenském Zemniku titul mistrů Evropy v závodě K2 500 metrů. Kanoista Jiří Minařík skončil na dvoustmetrové trati třetí.

Moderní pětibojař Matěj Lukeš obsadil na mistrovství Evropy v Budapešti v individuálním závodě velmi pěkné 7. místo. Na 12. příčce se ve finále umístil jeho oddílový parták z Dukly Filip Houška i Lucie Hlaváčková mezi ženami.

NA OLYMPIJSKÉ HRV V PAŘÍŽI SE KVALIFIKOVALO 29 SPORTOVČŮ ASC DUKLA

Devětadvacet sportovců Dukly se kvalifikovalo na XXXIII. olympijské hry v Paříži 2024 (*probíhaly po uzávěrce tohoto vydání – pozn. red.*). Barvy České republiky hájili v devíti odvětvích. Nejpočetnější zastoupení měl armádní klub v atletice (9), dále v rychlostní kanoistice (5), sportovní střelbě (4) a moderním pětiboji (4). Krátce před uzávěrkou žebříčku se parádním výkonem blýskl Vít Müller. Na republikovém šampionátu ve Zlíně zaběhl čtyřstovku překážek v novém osobním maximu 48,41 vteřiny, čímž splnil ostrý olympijský limit. Do té doby bojoval o každý bodík, po nádherném výkonu se už na světový ranking ohlížet nemusel. „Hodně mi k tomu pomohla skvělá atmosféra na stadionu,“ usmíval se v cíli. Ke všemu o 51 setin překonal rekordní čas šampionátu Jiřího Mužíka z roku 2002.

Za pět minut dvanáct proklouzli do nominace steplař Tomáš Habarta a pětibojařka Veronika Novotná.

Dvacetiletému Habartovi pomohlo k premiérové účasti pod pěti kruhy odhlášení atletů figurujících na postupových místech. O tři roky starší Novotná byla na listině účastníků nejprve jako první náhradnice, mezi vyvolené se nakonec dostala díky tomu, že nebyl povolen start kvalifikovaným závodnicím z Běloruska.

Nominovaní sportovci ASC Dukla

Atletika: Jakub Vadlejš, Nikola Ogrodníková (oba oštěp), Nikoleta Jíchová, Vít Müller (oba 400 m př.), Patrik Hájek, Volodymyr Myslyvčuk (oba hod kladivem), Tomáš Němejc, Ondřej Macík (oba 200 m), Tomáš Habarta (3 000 m př.)

Kanoistika: Martin Fuksa (C1 1 000 m, C2 500 m), Petr Fuksa (C2 500 m), Josef Dostál (K1 1 000 m), Jakub Špicar (K2 500 m), Daniel Havel (K2 500 m)

Sportovní střelba: Petr Nymburský (třípolohová malorážka), František Smetana (vzduchová puška), Matěj Rampula (rychlopalná pistole, vzduchová pistole), Veronika Blažičková (vzduchová puška, třípolohová malorážka)

Moderní pětiboj: Lucie Hlaváčková, Martin Vlach, Marek Grycz, Veronika Novotná

Veslování: Miroslav Vraštil, Jiří Šimánek (lehký dvojskif)

Dráhová cyklistika: Denis Rugovac, Jan Voneš (madison a omnium)

SEDMÝ OLYMPIJSKÝ START STŘELCI KOSTELECKÉMU UTEKL. NA BILANCOVÁNÍ JE JEŠTĚ ČAS, ŘÍKÁ

David Kostecký při stříbrném závodě na OH v Tokiu

Účast na olympijských hrách v Paříži mu sice utekla, přesto jejich atmosféru zakusil. Legenda sportovní střelby David Kostecký, šampion z her 2008 v Pekingu a stříbrný medailista z Tokia 2021 v disciplíně trap, si vyzkoušel odlišnou roli. S Michalem Dusíkem, elitním komentátorem České televize, přibližoval fanouškům finále střeleckých disciplín přímo z dějiště v Châteauroux. Devětatřicetiletá hvězda armádního klubu Dukla se rovněž vyjádřila k možnému pokračování své veleúspěšné kariéry.

Pod pěti kruhy se Kostecký představil šestkrát. Ani do Paříže neměl daleko, vždyť díky dosaženým výsledkům figuruje ve světovém

žebříčku na čtvrtém místě. Leč i tato skutečnost mu k účasti nijak nepomohla. „Vždycky ten sen máte, ale vyloženě zklamaný nejsem. V mém případě by šlo o sedmý start, uvědomuju si svůj věk. Štěstí jsem si asi už vybral,“ naráží na fakt, že se na OH probojoval hned čtyřikrát do finále a získal dvě medaile.

I tak letos ve Světovém poháru dokázal vystoupat na pódium a konkurovat mladším generacím. Akce, kde se dala získat olympijská místenka, mu bohužel nevyšly. Na mistrovství Evropy v Lonatu skončil před měsícem třináctý, v únorové dokvalifikaci v Dauhá je zase částečně ovlivnily zdravotní potíže. „Tady jsem si věřil víc. Střelnici znám, vyšlo mi tam i Grand Prix, kde jsem zaznamenal velký výsledek. Od loňska se trochu trápím s očima, ale nebudu se na to vymlouvat. Jen to bylo špatně načasované. Kdyby se to o pár měsíců posunulo, možná bych měl šance větší, ale nemá cenu se v tom už moc pitvat,“ krčí rameny a zmíní další důležitou skutečnost. „Trapu teď vévodí dvaadvacetiletí, pětadvacetiletí kluci. Konkurence je obrovská. Byl jsem rád, že jsem měl možnost o kvótu bojovat. V mém věku je už všechno jiné. Nevyšlo to, беру to sportovně.“

Priority pro příští sezonu zatím nastavené nemá. „Sezona ještě není u konce. Je tady mistrovství republiky, které vždy považuji za důležitý závod. Přijdou ještě další akce. A možná i finále Světového poháru. Na bilancování je ještě čas.“

V sezoně coby mentor úzce spolupracoval s třicetiletým Pavlem Vaňkem, jenž zaznamenal řadu vynikajících výsledků a svou výkonnost stabilizoval. „Rád bych mu ještě pomohl. Vidím u něho velký potenciál. On může být budoucností Dukly, je na velmi dobré cestě. Když vyladí pár detailů, bude ve světové špičce figurovat dlouho,“ je přesvědčen.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

MEMORIÁL GENERÁLMAJORA JANA PLOCE: NA SKEETU VLÁDLI DUKLÁCI NÝDRLE S KUČEROVOU, PADLY I ČESKÉ REKORDY

Třetí ročník Memoriálu generálmajora Jana Ploce, bývalého velitele Velitelství letectva a protivzdušné obrany, ovládli v disciplíně skeet střelci pořadajícího armádního klubu Dukla Hradec Králové. V kategorii mužů slavil prvenství Tomáš Nýdrle, mezi ženami Martina Kučerová. Na trapu se z vítězství radovali Jan Palacký a Zina Hrdličková z Olympu.

Nýdrle vystřídal na trůnu svého oddílového kolegu Miloše Slavička, který opanoval predešlé dva ročníky. Cestu za triumfem však neměl vůbec jednoduchou. V kvalifikaci skončil až čtvrtý. Ve vyrovnaném českém rekordu ji vyhrál Josef Stránský z Olympu, když trefil všech 125 terčů. Pětatřicetiletý Nýdrle však ve finále prokázal pevnější nervy. Souboj se Stránským vygradoval závěrečným rozstřelem, v němž závodník

Dukly využil zaváhání protivníka na dvojstřelu. „Bylo to těžké. Kluci z Olympu nás hodně trápili. V souboji o medaile jsem s nimi zůstal sám. Ale zvládl jsem to, i když s odřenými ušima,“ usmíval se po závěrečném výstřelu Nýdrle.

I Martina Kučerová nevstupovala do finále z pozice lídra. V kvalifikaci ji o dva terče předčila Anna Šindelářová (121). Skeetařku Dukly navíc dělily jen dva zásahy od překonání osobního rekordu. „To mě trochu mrzelo. Bylo by to hezké číslo,“ netajila rozpaky. Ve finále už svou brněnskou soupeřku předčila. „Bylo vedro, ale podmínky na střelení ideální. Vyhrála jsem poslední dva české závody, takže jsem si věřila. Výsledek je dobrý, jsem spokojená,“ poznamenala.

Na trapu se brokaři Dukly museli sklonit před rivaly z Olympu. Zina Hrdličková navíc

Na skeetu slavili triumf Tomáš Nýdrle a Martina Kučerová.

vytvořila v kvalifikaci český rekord výkonem 121 terčů ze 125. Mezi muži triumfoval Jan Palacký. Nejlepší z Dukly byli Jakub Kostecký (4.) a Pavel Vaněk (5.).

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: ASC Dukla

VESELÝ SE CHTĚL LOUČIT S OŠTĚPEM V RUCE, ZDRAVÍ BYLO PROTI. S ATLETIKOU PROŽIL KRÁSNÉ ČASY

*Ve Zlíně na MČR se hvězda
Dukly loučila za velkého
aplauzu.*

Na Stadionu mládeže ve Zlíně, kde se poslední červnový víkend uskutečnilo mistrovství republiky, vzal ve čtrnácti letech Vítězslav Veselý oštěp poprvé do ruky. Kdykoliv se sem vrátí, přemůže ho nostalgie. Nyní se tu se svou bohatou a úspěšnou kariérou rozloučil. Chtěl s nácíním v ruce, zdraví bylo proti.

V kariéře, kterou měl navzdory opakovaným zdravotním problémům složitou, vybojoval dvě olympijské bronzové medaile i tituly mistra světa a Evropy.

„Když jsem viděl program letošní sezony, říkal jsem si, že je to možná nějaké znamení. Že to ještě zkusím. Lákala mě olympiáda, mistrovství Evropy v Římě. Nakonec rozlučka ve Zlíně, i když v civilním oblečení, je také zajímavá,“ povídal Veselý, když mu diváci vestoje aplaudovali.

Pořadatelé přemýšleli, že byste se loučil soutěžním hodem v závodu.

Nemrzí vás, že to nakonec neklaplo?

„Ta představa byla, realita je jiná. Tělo už mě nepustilo ani do jednoho pokusu. Loni na jaře začaly problémy s ramenem. Táhly se. Řekl jsem si, že si dám pauzu. Jak jste starší, potřebujete nabrat síly. Ke konci prázdnin jsem cítil, že by to mohlo jít. Byl jsem odpočínutý, ale letos na jaře se do toho zase vložilo tělo. Objevily se problémy se zády, navázalo rameno, ztrácel jsem flexibilitu potřebnou k házení. Spělo to ke konci.“

S atletikou jste začínal v Hodoníně, poté přišel na řadu Zlíně...

„Je to tak, oštěpařem jsem se stal ve Zlíně. Byl tady úžasný trenér Jaroslav Halva, který kdysi v Banské Bystrici trénoval Honzu Železného a ten mi dal náhled na oštěp, který se ve mně udržel. Moc mě ovlivnil, tady jsem začal rozumět, co je oštěp.“

Kdy jste si naposledy hodil?

„Ještě jsem to zkoušel na tréninku v Praze, když jsem přiletěl z Afriky. Ale jen z trávy a lehkého pohybu, už mě to nepustilo ani do rozběhu. Nešlo to a doteď to nejde. Snažím se tělu vracet, co mi dalo. Budu o něj pečovat, naslouchat mu.“

Zdraví vás brzdilo už v začátcích kariéry, ale i tak přišla řada skvělých úspěchů. Jak se za svou atletickou cestou ohlížíte?

„Byla krásná, taková překvapivá. Vždyť ve dvaceti jsem úplně skončil s atletikou a za tři roky znovu začal, pak se to celé nastartovalo. Byly problémy, které jsem se učil překonávat. Všechno, co by vás v normálním životě potkalo během deseti let, jste schopni ve sportu prožít během jedné dvou sezon. Různá zklamání a nastartování... Bylo to úžasné, nemám si na co stěžovat. Končit po čtyřicítce, to se málokomu podaří a jsem za to vděčný. Bylo toho mnohem víc, než jsem si tenkrát vysnil. Je to pěkná cesta, ten sport. Krásných téměř 30 let s atletikou.“

A nejsilnější momenty kariéry?

„Užil jsem si je ke konci kariéry. Bronz z olympiády v Tokiu, ten byl hodně překvapivý. V osmatřiceti to od sebe člověk úplně nečeká. A také mistrovství republiky v Hodoníně, kde jsem hodil 86 metrů. Celou kariéru jsem emoce příliš neprojevoval, ale tady jsem si je dovolil.“

Takže to je více než světové zlato?

„Moskva byla také obrovsky silná, ale tam jsem to od sebe čekal a čekali to ode mě i ti druzí. Když to ale od sebe nečekáte, má to svoje kouzlo.“

Určitě jste měl radost ze zlaté medaile vašeho velkého kamaráda Jakuba Vadlejcha na mistrovství Evropy v Římě...

„Co se mu tam povedlo, to bylo něco. Zlato k němu tak nějak patřilo a konečně si na něj

sáhl. Je to věc, která ho nevede pod tlak, ale naopak už je v pozici, kdy je tuhle energii schopný využít, aby mu to dalo sílu. Je to zkušený závodník a soupeři moc dobře vědí, že v něm mají velice těžkého protivníka.“

Skončil jste jako aktivní sportovec.

Kam povedou vaše další kroky?

„Nemám konkrétní plány. Budu se snažit dát si odstup i od atletiky. Prázdný prostor nebudu chtít hned něčím zaplnit. Pak může přijít něco nečekaného. Počkám a uvidím, co se vynoří. Cestu k trénování si nechci zavírat. Jsem pragmatik. Celý život házím oštěpem, a jestli můžu někomu předat nějaké know how, je to v téhle oblasti. Atletika je krásná, bude mě to k ní táhnout.“

Text: Jaroslav Čícha (ASC Dukla), foto: CPA

Během kariéry dosáhl Vítězslav Veselý velkých úspěchů. V oblíbě jej měli nejen fanoušci, ale i oštěpařská legenda Dana Zátoková.